

[Glistrup]

Glistrup (FP):

Dette er så tredje fase af den personskatteudvikling, som iværksættes af SV-katastrofeaftalen af 29. august 1978.

Sammenligner man herefter det indkomst- og formueskatteprovenu, som kommer hjem i 1981, med, hvad provenuet på de samme indkomster og formuer i 1981 var blevet, hvis vi havde fulgt sporene frem til august 1978, ja, så kommer differencen nok til at ligge på noget i retning af et merprovenu på 4 mia kr.

Man kan så diskutere, om det er godt eller dårligt, at staten altså øger sin indkrævning, i det væsentligste af indkomstskat, med et beløb i den størrelsesorden. Jeg skal ikke lægge skjul på, at i fremskridtspartiet siger vi over for det her, at alle dårlige gange er tre. Det har været en absolut dårlig udvikling, at man har skærpet personskattetrykket, og vi håber, at der ikke kommer noget fjerde da capo, endsigse nogen fortsættelse.

Men vi har jo hørt i går og i dag specielt hr. Erhard Jakobsen gøre sig til talsmand for, at den udvikling, der er tale om her, er en rigtig udvikling. Som hr. Erhard Jakobsen forklarede i går, havde han læst alt, hvad der står i de økonomiske lærebøger, og derfor kunne han sige, at sådan måtte man nu engang lave en økonomisk stramning. Jeg tør uærbødigt tilføje, at han har tilsyneladende også glemt det, han angiver selv at have læst. For det kan bestemt ikke i en situation, hvor det private produktionsliv skal tilskyndes til at udføre noget mere arbejde, til at sælge nogle flere varer, være rigtigt at forøge den produktionsafgift, som indkomstskatten er, med disse 4 mia kr.

Hr. Erhard Jakobsen begrundede i går det rigtige i det her med, at så tager man jo 4 mia kr. i forbrug fra befolkningen, og det er nødvendigt at begrænse befolkningens forbrug med disse ca. 4 mia kr., for så kan de ikke gå hen og tære på valutabalancen ved at købe fremmede varer for disse penge. Den argumentation holder ikke. Det, som man selvfølgelig skulle have gjort, var, at man skulle have gennemført den af hr. Erhard Jakobsen så højt berømmede økonomiske stramning, ikke ved at forhøje indkomstbeskatningen, men ved i stedet for at nedsætte de offentlige udgifter til et punkt, hvor økonomien kunne bære.

Jeg hørte godt nok, at hr. Erhard Jakobsen indvendte: ja men det er jo ikke det offentlige, som bruger alle disse valutapenge. Jo vel er det så. Det er det offentlige, som betaler u-landshjælp, som betaler ambassader, som betaler penge til folk, der så går hen og køber ting i udlandet. Det er det offentlige, der først og fremmest er det betalingsbalancenegative element, vi har her i landet. De private virksomheder er dog i et vist omfang – og skulle meget gerne være det i stigende omfang – betalingsbalancepositive virksomheder, fordi det nu engang er i de private virksomheder, at så at sige alt det produceres, der giver fremmed valuta, hvad enten det er fra landbrug, fiskeri, industri, transportvirksomhed, eller hvad der nu er tale om. De private virksomheder skal kunne sætte deres priser ned, ved at vi sætter produktionsafgiften, indkomstskatten, ned. Det er det, der står i de økonomiske lærebøger, som hr. Erhard Jakobsen tilsyneladende totalt har glemt. Jeg tror ham selvfølgelig på hans hædersmandsord, at han virkelig har læst det, men han må altså totalt have glemt, hvad han i den forbindelse har beskæftiget sig med.

Vi skulle have sat indkomstskatten ned, ikke forhøjet den med disse 4 mia kr. Forhåbentlig vil hr. Erhard Jakobsen, når han nu fra og med året 1982 er frigjort fra de aftaler, han i øjeblikket er bundet af, være med til sammen med os andre at få indkomstskatten til at udvikle sig i den rigtige retning, nemlig nedad.

Erhard Jakobsen (CD):

Det er meget vigtigt for mig at fastholde det, som jeg havde lejlighed til at sige i går. Der er én ting, man i hvert fald ikke må gøre, hvis man vil gøre valutasisituationen bedre, og det er at nedsætte skatterne generelt. Det er temmelig sikkert, at hvis man gennemførte noget i retning af 10.000 kr. i skatteletelse pr. betalende person, ville det medføre et valutaforbrug på mellem 3.000 og 4.000 kr. ekstra.

Hr. Glistrup finder i den vismandsrapport, som han med stor styrke har brugt som et argument over for regeringen – ikke med stor støtte, men med sin egen styrke – ikke et sted, hvor vismændene anbefaler en skatteletelse. Ikke et eneste sted står det. Der står